

Sorgen drabbade oväntat Marianne

Genom tunneln, Ut i Ljuset

Det har gått 23 år sedan Marianne Holmbergs man Harry dog, plötsligt och oväntat på ett missionsuppdrag i Afrika. Han var bara 49 år gammal. I denna intervju får du följa Marianne genom den mörka tunneln och tillbaka ut i ljuset.

Marianne minns den mörkaste stunden i livet som i går. Den kom plötsligt och oväntat genom ett telefonsamtal. Hon fick budet att hennes man Harry hade dött i en malariaattack i Tanzania.

– Jag satt i trappan och tog emot budet av min svåger som fick samtalet via min telefon. Det blev svart, allt blev svart, säger Marianne.

"Han försvann ur mitt liv"

Harry var pastor i pingstförsamlingen i Borgå, 49 år gammal och mitt uppe i livet. Han skulle vara tre månader i Tanzania och komma hem på luciadagen. Hemma väntade frun, tre barn, ett barnbarn och många vänner, men de fick vänta förgäves.

– Jag talade med honom i telefon den 23 oktober på kvällen. Allt var okej

Det sista Harry gjorde innan han åkte i väg på sin sista resa var att lägga taket på boden.

MARIANNE HOLMBERG »

då, men en vecka senare var han död. Nog visste jag att man kunde bli sjuk på resor i Afrika, men aldrig tänkte jag i banor som att han kanske inte kommer tillbaka, säger Marianne.

Men så blev det.

– Han försvann ur mitt liv. Han reste till ett annat land och var bara borta. Det var så ofattbart. Skulle han ha varit sjuk eller så, men hans död kom utan förvarning.

– Det svåraste var nog att jag inte fick ta något avsked. Jag fick inte vara där hos honom, kunde inte sitta och hålla honom i handen. Inte fick jag heller se honom efter att han dött.

”Hindra inte sorgen. Man ska tala om sorgen, och som medmänniska behöver du inte ha svar på alla frågor.”

”DET VAR INTE SLUT FASTÄN DET KÄNDES SÅ”

Den fasta punkten

Marianne håller upp mera kaffe i sina vackra egenhändigt formade keramik-koppar. Solen lyser in på köksbordet.

– Innan han åkte lade han taket på boden där ute, minns Marianne och pekar ut genom fönstret.

Vi sitter vid köksbordet i hennes sommartorp i Gumbostrand i södra Sibbo.

Utanför spirar växtligheten i försommarsolen. Gläntan riktigt suger i sig solstrålarna. För Marianne är den här tiden den allra härligaste. Som den blomstermänniska hon är älskar hon att följa med varje skede i växternas tillväxt – den skira grönskan, knopparna och bladen – ända tills hennes sommarparadis formligen exploderar i färger och dofter.

Det här är också samlingsplatsen för hennes tre barn och tolv barnbarn på somrarna och Marianne håller till här under sommarhalvåret, ända tills kvällarna blir mörka och kulna.

– Nog tänker jag ibland på Harry, att ser du, Harry, alla blommor... Han fick bara uppleva ett av barnbarnen. Det här är en annan sida av mitt nya liv. Medan

Harry Holmberg välsignar sitt första barnbarn. De elva som kom senare fick han aldrig se.

Foto: Mwitteks familjealbum

Harry levde delade vi glädjen, sorgerna och de beslut som skulle fattas. Nu är jag ensam, även om barnen naturligtvis finns kvar i mitt liv.

Sorgeprocessen

Åren har gått och Marianne har gått med dem. Hon är inte kvar i den tid då hon levde med Harry, men visst är allt som har hänt invävt i den livsväv som är hennes liv i dag.

Första tiden efter Harrys död var svart. Allt hade svängts upp och ner och det var som om allt stannade upp, men ändå skulle livet fortsätta för Marianne, barnen och alla vänner som sörjde.

Men hur?

Någonstans fann hon tröst och hjälp. En sak som hjälpte mycket var omgivningen.

– Hela pingströrelsen sörjde ju. Där, vid gravstenen, stod Harrys pastorskolleger. De stod där som små pojkar som sörjde

sin kompis. De delade min sorg och det gav tröst. Så hade jag mina syskon och församlingen och gemenskapen där.

Nya livsspår

– Men allt var ändå helt annorlunda. Jag måste söka min identitet på nytt. Mitt kall hade varit att stå vid Harrys sida i hans kallelse som pastor. Det här togs också ifrån mig och frågan kom att vem är jag? Hur ska jag fortsätta?

– I första skedet ville jag inte alls fortsätta. Men sedan förstod jag ändå att jag måste göra något av mitt liv och att det till stor del hängde på mig själv hur mitt liv skulle gå vidare. Jag insåg att Gud hade kvar sin kallelse i mitt liv. Det var inte slut fastän det kändes så, men vägen tog nu en annan vändning, säger Marianne. Vi är hjälplösa inför döden och li-

vet går inte alltid som vi hade tänkt oss. Men Marianne menar att det viktiga är om vi kan följa vägen också då den svänger åt ett annat håll än vi hade tänkt.

– Det hjälpte inte att sitta och tycka synd om mig själv. Det var en otrolig förlust men det som hänt kunde inte ändras på.

Och så småningom kunde Marianne vandra vidare och se ljuset i tunneln.

– Det kunde vara att ett barnbarn föddes, en ny vår eller att ett barnbarn kom uppför gången, på stapplande ben och sa ”mommo” eller ”fammo”. Då kände jag att visst finns det en mening. Jag vill leva för mina och Harrys barn, och barnbarnen.

”Det finns en mening”

När Harry åkte till Afrika hade han många förebedjare och själv kände han sig utsänd av Gud i uppdraget. Hur

Marianne med barnbarnen för cirka 10 år sedan. Ytterligare två har kommit efter att bilden togs.

Foto: Mariannes album

JOHAN NYLUND
PERSONALCHEF I RASEBORG

RASEBORGS-
PROFIL

HAR DU GÅTT I SÖNDAGSSKOLA?

Ja.

VAD HAR DET BETYTT FÖR DIG?

Det var en slags ”grundkurs i kristendom” som gav mig en barnatro och en grundläggande etik för hela livet. Dessutom fick jag lära mig Bibelns olika berättelser.

VAD BETYDER BIBELN OCH BÖNEN FÖR DIG?

Bibeln är en helhet som rätt läst och tolkad ger mycket livsvisdom och grund för ett gott liv. Tyvärr rycks Bibelns texter ofta ut sitt sammanhang och används i destruktivt syfte. Bönen är den inre dialogen med Gud.

Foto: Edward Holmberg

Ibland går tankarna till Harry: "Tänk om han hade varit här och sett allt det vackra – blommorna, barnen och barnbarnen"

kunde det då gå som det gick? Varför tillät Gud att det här hände?

Alla de här frågorna har Marianne förstås gått igenom. Visst kom tvivlen och många tankar om Gud rasade ihop.

– Inte förstår man sig alltid på Gud. Inte har jag svaret på de här frågorna. Enligt mig skulle Harry ha behövts här. Men jag har faktiskt kunnat lämna de frågor som ingen kan ge svar på. Kvar finns ändå det att det finns en mening i det som skedde. Och om det finns en mening bakom det här så finns det en mening med mitt liv också. Jag vill göra det bästa av det.

– Jag har en trygghet i Gud. Jag får vara lugn, jag vilar, jag behöver inte kämpa, någon annan kämpar för mig. Det är en paradox. Jag kan vila i Gud även om jag själv också måste handla. Jag behöver stiga upp och göra något, även om jag också behöver vilostunder. Vi ber om att bli välsignade men vi behöver sätta på oss skorna och gå ut och bli en välsignelse! Alla kan vi göra något gott för någon, säger Marianne.

Edward Holmberg
ed@korsetsbudskap.nu

nyckeln till en
lyckad bostadsaffär

www.adolfsson.net
Ekenäs-Tammisaari

SAMUEL NISSFOLK

IT-CHEF I RASEBORG

HAR DU GÅTT I SÖNDAGSSKOLA?

Jag gick inte regelbundet i söndagsskola som barn men via mina troende föräldrar fick jag lära mig att det finns en Gud som man kan be till.

Gudsrelationen som jag har med mig från barndomen har utvecklats och förändrats med åren men den har alltid funnits med. Min grundtrygghet ligger inte i att jag har svar på alla frågor utan i vissheten om att Gud är god och har allt – inklusive mitt liv – under kontroll.

VAD BETYDER BIBELN FÖR DIG?

Bibeln är för mig en unik bok som ger svar på grundläggande livsfrågor. Den beskriver hur Gud och människan möts.

VAD BETYDER BÖN FÖR DIG?

Bönen är mitt samtal med Gud där jag kan dela bekymmer och glädjeämnen med honom. Den kan också vara en gemenskap där jag tillsammans med andra kommer överens om att be om något eller där vi ber för varandra.

Boutique Marga

Kläder för kvinnor

Välkommen!

Köpmansgatan 6, 10300 Karis
Tfn 233 037 • Öppet vard. 9-17, lö 9-14